

La revolta de les escales

Publicació especial sobre la vaga indefinida de la plantilla de subcontrates i autònoms de Telefónica-Movistar

MAIG 2015 // 10.000 EXEMPLARS

www.telefonica.net

La revolta de les escales

Una marea blava surt al carrer, impulsada per les plantilles d'una desena d'empreses contractades per Telefónica i per milers de persones autònomes que han vist empitjorar greument les seves condicions laborals

Jesús Rodríguez
@albertmartnez

“**F**acturen uns 700 euros bruts. Descomptant cotxe, benzina i màquina de fibra, els queden entre 200 i 300 euros nets. Per això s'han posat el ganivet a la boca i han sortit a lluitar en aquesta vaga”. Així d'explícit es mostra Aitzol Ruiz, impulsor del comitè de vaga i una de les cares visibles de la revolta de les escales que, des de principis d'abril, ocupa els carrers de Barcelona, Madrid, Bilbao i Sevilla, entre altres ciutats de l'Estat espanyol. Ruiz parla dels treballadors i les treballadores autònomes, que són l'últim esglaó de la llarga cadena de precarització laboral en què ha derivat una plantilla inicial de 80.000 persones que, fa una dècada, estaven contractades per Telefónica.

La fragmentació de l'empresa en una desena de contractes i centenars de sub-contractes -a la província de Barcelona,

hi consten fins a 624 societats mercantils que treballen per a la companyia presidida per César Alierta- ha comportat un empitjorament greu i constant de les condicions laborals. La nòmina d'una empleada fixa de Telefónica és de 2.008 euros bruts al mes, però la majoria de professionals que instal·len línies d'ADSL o fibra òptica estan a sou de les contractes. A Barcelona, una oficial de primera que treballi per Cotronic -una de les empreses on han anat a parar alguns dels milers de tècnics i tècniques de la multinacional- rep 1.480 euros bruts, un 26% menys que a l'empresa matriu, per fer la mateixa feina. En algunes províncies de l'Estat espanyol, aquest sou encara és més baix i pot arribar als 900 euros.

El pitjor grau de precarització, però, és el que pateix el personal de les sub-contractes i les persones autònomes.

Les escales són el símbol de la lluita de les vaguistes

La fragmentació de l'empresa en una desena de contractes i centenars de subcontractes ha comportat una forta precarització de milers d'antigues treballadores

A Cotronic, una de les empreses destinatàries dels milers de tècnics i tècniques de la multinacional, una oficial de primera cobra un 26% menys que a Telefónica

Cada subcontracta dona feina a menys de 50 persones; d'aquesta manera, la plantilla no té dret a un comitè d'empresa. En molts casos, són empreses amb menys de deu persones treballadores i, per tant, tampoc no hi ha delegació sindical. "Quan s'amplia la plantilla, creen una altra societat mercantil; *tontos* no ho són. Els treballadors no reivindiquen perquè saben que, si ho fan, ja no tornaran a treballar. No hi ha ningú blindat ni protegit per poder lluitar", explica Ruiz. Al seu parer, la desprotecció sindical és una de les pitjors conseqüències de la fragmentació empresarial: "Tots els drets que havíem aconseguit els treballadors de Telefónica, com l'antiguitat i els serveis de guarderia, ara, els hem perdut. A més, s'ho han muntat de tal manera que la plantilla ho té molt difícil per plantar cara".

Objectius inassumibles

A les subcontractes, es cobra un sou mínim de 700 euros, però s'ha instaurat un contracte anomenat *bucle*, que estímul que, a partir dels 175 punts mensuals, la nòmina augmentarà en funció de la feina extra que superi aquest topall. "Les regles de la partida són: si fas un mínim de 175 punts al mes, tot el que passi d'aquí ho cobraràs a set euros per punt. Si no arribes al mínim, en teoria, no et poden acomiadar, però sí que han fet fora gent per aquest motiu", ens explica el vaguista, que fa divuit anys que treballa a la companyia. A conseqüència d'aquesta norma, la competitivitat entre les treballadores ha augmentat, sobretot tenint en compte que les que no arriben als 175 punts passen a una llista negra, on es registren els punts negatius que deuen a l'empresa. Per entendre el volum de feina que suposa tot això, només cal posar un exemple: una instal·lació d'ADSL, que estava valorada en 2,05 punts, ara es valora en 0,45.

"Nosaltres vam fer una denúncia perquè això implica que jo he de córrer més per arribar a la producció mínima iestic pujant a vuit metres d'alçada... Ja hem tingut un mort i molts accidents perquè, per intentar arribar a aquesta producció mínima i no entrar a la llista negra, fet que suposa el risc de ser acomiadat, t'hi deixes la pell. El mercat laboral està com està i no vols perdre la feina", denuncia Ruiz.

Les enquestes de valoració

"Només seran dos minuts. Podria valorar de l'1 al 10 el grau de satisfacció de

la feina feta pel nostre tècnic instal·lador?...". Aquestes paraules *innocents*, que estem acostumades a sentir després d'una reparació o de la instal·lació d'una nova línia telefònica o d'Internet, tenen conseqüències per al personal. La companyia exigeix que la mitjana de satisfacció se situï als 9,5 punts sobre 10. Si una clienta fa deu dies que no té connexió, malgrat que la feina del personal tècnic hagi estat impecable, això tindrà un reflex en les respostes a l'enquesta, consideren les vaguistes. A més, si es torna a avariar la línia en el termini d'un mes després d'una reparació, el personal tècnic l'ha de reparar gratis, sense que la companyia assumeixi cap despesa laboral. ◀

Ingressos personal tècnic autònom

BRUT: 2.000€
IMPOSTOS: -400€
AMORTITZACIÓ MANTENIMENT VEHICLE: -300€
GASOLINA: -300€
EINES I LLOGUER MAQUINÀRIA: -250€
ASSEGURANÇA: -50€
NET: 700€

Les contractes i subcontractes mantenen estructures petites per evitar que la plantilla tingui dret a un comitè d'empresa. Sovint, tampoc hi ha delegació sindical

Aitzol Ruiz és un dels impulsors del comitè de vaga / ARIANA NALDA

Un pols amb Telefónica, però també amb CCOO i la UGT

Les mobilitzacions se centren a assenyalar la desproporció dels sous entre la direcció de l'empresa i el personal subcontractat, però també denuncien el paper que han jugat les grans centrals sindicals en el conflicte

J.R.
@albertmartnez

Que no, que no, que no ens representen' és un dels lemes que se senten més a les concentracions de la marea blava. Fa referència a les cúpules sindicals de CCOO i la UGT, que el 6 de maig van signar un acord amb Telefónica, la CEOE i la patronal Confemetal, arran del qual van decidir desconvocar la vaga parcial que havien impulsat en paral·lel a l'aturada total i indefinida decidida pel comitè de vaga. AST, CGT i COBAS han estat els que han donat cobertura sindical legal a l'acció de les vaguistes, que, al seu torn, han qualificat de "pantomima" el paper protagonitzat per les grans centrals sindicals. Aquests dies, les cercaviles dels piquets celebrades a Barcelona han passat per les seus de CCOO i la UGT: hi han llançat ous i les han empastifades amb cartells i adhesius.

Un dels moments més àlgids de la protesta es va viure el 9 de maig a l'avinguda del Portal de l'Àngel de Barcelona, quan un centenar de treballadors i treballadores van entrar a la botiga de Telefónica-Movistar, que alhora és la seu permanent del Congrés Mundial de Mòbils. Amb el suport de laioflautas, la PAH, la COS, l'Assemblea Grogga, la Marea Blanca, la IAC, la CGT, la CUP i Barcelona en Comú, entre altres, les vaguistes van prendre l'edifici durant tot el dia. Van forçar una reunió amb la direcció de la territorial de Llevant de la companyia, presidida per Kim Faura i Bruno Vilarasau. L'encontre, que es va

Acció contra la seu
barcelonina de CCOO
/ GORKA LEIZA

Dirigents de la companyia van donar un cop de porta als sindicats AST, CGT i COBAS després d'haver-se compromès a negociar

El comitè de vaga manté l'aturada indefinida i ha creat un pot de resistència al qual tothom pot fer aportacions econòmiques

celebrar 48 hores més tard al gratacel que Telefónica ostenta al número zero de l'avinguda Diagonal, no va desbloquejar el conflicte. Faura va entregar un escrit al comitè de vaga, en què s'afirmava que, durant l'ocupació, els directius s'havien vist "obligats a subscriure un document, condició inexcusable per l'abandonament pacífic de la botiga del portal de l'Àngel per part dels manifestants", en què es comprometien a celebrar aquesta reunió per abordar una sèrie de punts sobre els quals no estaven legítimats per parlar. El comitè de vaga ho ha interpretat com un cop de porta a les negociacions, però, malgrat tot, manté l'aturada indefinida.

Per fer que la protesta sigui sostenible en el temps, el personal en vaga ha creat un pot de resistència, al qual tothom pot fer aportacions econòmiques. Fins ara, han recollit prop de 50.000 euros, que s'han destinat a les famílies de les vaguistes en situacions més precàries. Com a gest de solidaritat, la CUP Barcelona ha cedit els seus espais electorals gratuïts als mitjans de comunicació públics al comitè de vaga perquè pugui trencar el silenci mediàtic induït per la companyia. Cal recordar que Telefónica i El Corte Inglés són els dos principals anunciants als diaris, les ràdios i les televisions de l'Estat espanyol. ◀

Podeu trobar més informació de la vaga i del pot de resistència al bloc:
<http://telefonica.blogspot.com.es/>

/ ANNA TORNER

Les 'cadenaes' de l'empresa multinacional

Tot i que hi ha diverses operadores, Telefónica és la propietària de tota la línia i és qui atorga la llicència al personal tècnic. Encara que la persona treballadora estigui contractada per Jazztel o Orange, per poder dur a terme la seva activitat necessita la credencial emesa per Movistar. Aquest monopoli suposa una greu amenaça per a les vaguistes: "Si una fàbrica t'acomia com a represàlia per l'activitat sindical, te'n pots anar a treballar a una altra fàbrica, però, si papà Movistar t'inhabilita i et retira la targeta, no pots treballar enlloc del sector. I el que sabem fer és muntar línies de telèfon. És com si treuen la llicència a un metge", assenyala el tècnic Ariel Paso. "És un risc que assumim, sobretot els que hi posem la cara. Però aquestes targetes són les nostres cadenaes".

QUI ÉS QUI A Telefónica

CÉSAR ALIERTA IZUEL
President i President de la Comissió Delegada

Patronat de la Fundació Bancària La Caixa
Consell administració China Unicom (Honk Kong) limited i International Consolidated Airlines Group

ISIDRO FAINE CASAS
Vicepresident

President de CaixaBank
Vicepresident Abertis Infraestructuras
Vicepresident Repsol
Conseller Banco Português de Investimento
Conseller The Bank of East Asia

JULIO LINARES LÓPEZ
Vicepresident

Membre dels Consells Assessors de Telefónica Hispanoamericana i Telefónica Espanya
Patrò de la Fundació Mobile World Capital Barcelona
Fundació CEDE-Confederació Espanyola de Directius i Executius

JOSÉ MARÍA ABRIL PÉREZ
Vicepresident

Director General de l'Àrea de Presidència del BBVA

Alguns consellers del Consell d'Administració

SANTIAGO FERNÁNDEZ VALBUENA
Conseller executiu
Vicepresident i Conseller de Telefónica do Brasil
Conseller i membre de la Comissió d'Auditoria de Ferrovial

JOSÉ MARÍA ÁLVAREZ-PALLETE LÓPEZ
Conseller delegat executiu
Membre del Comitè Executiu de Telefónica
Membre del Consell de Telefónica Digital

EVA CASTILLO SANZ
Consellera
Membre del Patronat de la Fundació Telefónica
Consellera Bankia
Consellera Independent de Visa Europe
Fundació Comillas-ICAI
Patronat de la Fundació Entreculturas

JOSÉ FERNANDO MORENO-BARRERA
Conseller
Conseller Telefónica Brasil i Telefónica Mòbils Mèxic
Conseller Privat de Juan Carlos I
Conseller Suplent del Grup Financer BBVA Bancomer

“Ens obliguen a precaritzar-nos nosaltres mateixos”

Ariel Paso, tècnic autònom amb deu anys d'experiència

Marc Rude
@marcrude

“No tots som autònoms per voluntat pròpia. La majoria dels que ho som actualment venim de ser assalariats de les plantilles de les contractes”

“Guanyem tan poc que ens hem d'autoprecaritzar mitjançant trampes com fer-nos contractes per menys hores de les que treballem”

Ara mateix, quina és la teva situació laboral?

Un grup de tècnics autònoms ens hem vist forçats a crear una nova subcontracta, que treballa per ITETE, empresa que, al seu torn, és una contracta de Telefónica. Dur a terme la nostra activitat en solitari es fa quasi impossible: a vegades, necessites ajuda per fer una instal·lació; a més, si tens alguna incidència, per exemple, que se t'espatlli el cotxe, et pots quedar uns quants dies sense poder treballar. S'ha repartit tant la misèria que, tot i que som treballadors, ens hem vist obligats a formar una empresa per poder continuar treballant. És una mena de cooperativa, a través de la qual els autònoms ens unim per cobrir-nos mútuament. Guanyem tan poc, però, que ens hem de precaritzar nosaltres mateixos, mitjançant trampes legals com fer-nos contractes per menys hores de les que treballem.

Heu escollit treballar com a autònoms? Preferiríeu un contracte assalariat?

No tots som autònoms per voluntat pròpia. Fa uns anys, aquesta figura era molt minoritària i corresponia a casos de gent que la preferia per poder fer horaris més flexibles. La majoria dels autònoms actuals, però, venim de ser assalariats de les plantilles de les contractes. Llavors, estàvem més o menys bé, ens posaven el vehicle, teníem dies festius, vacances... Però, un bon dia, van decidir que no érem rendibles i que ens havien d'acomiar. Ens van temptar amb indemnitzacions bastant importants i la promesa que podríem continuar treballant si ens convertíem en autònoms; si ho fèiem, a més, ens pagarien prop de 2.500 euros al mes -fins aleshores, en cobràvem 1.000. Quan, al cap del temps, la gent feia els comptes, s'adonava que, després de totes les despeses que havia d'afrontar, els 2.500 es convertien

en 500 nets. Com a autònoms, també ens quedem sense cap mena de dret laboral. I, si demanem poder negociar a Telefónica, ens diuen: “A veure, però si vosaltres sou una empresa!”.

Com és que la feina implica tantes despeses?

El cost de treballar com a autònom és altíssim. Cal pagar a Hisenda, l'amortització del cotxe, la benzina, les eines, les revisions mèdiques, els cursos de formació, una assegurança elevadíssima... Per fer la feina, ens cal una màquina d'empalmar fibra òptica que costa uns 5.000 euros. Com que no ens la podem pagar, n'hem de llogar una per 240 euros mensuals. El poc que acabem ingressant ens obliga a no poder passar la revisió dels vehicles o a usar eines més dolentes.

De quina manera us retribueix Telefónica?

Telefónica assigna un valor en punts a cada tipus de feina -instal·lacions, reparacions d'incidències-, que és el mateix independentment de qui la faci. Per exemple, col·locar una línia ADSL val cinc punts, tant si la instal·la un treballador de Telefónica com si ho fa un assalariat d'una contracta o un autònom. A les contractes, la multinacional els atorga un pressupost per complir un determinat nombre de punts. A l'autònom, però, una contracta li diu que li pagarà el punt a catorze euros, mentre que una altra assegura que només pot pagar-n'hi deu perquè, si no, “no surt a compte i hauria de tancar l'empresa”. Fins i tot paguen diferents quantitats a autònoms que treballen per la mateixa empresa, en funció de la cara. Possiblement, Telefónica tampoc no paga el mateix pel punt a les diferents contractes. En tot cas, aquí hi ha algú que menteix. Totes aquestes desigualtats, com que creen una situació de competència interna, fan que cadascú treballi “amb un ganivet a la boca” i porten a la desintegració del sector.

Com us perjudica aquest sistema de pagament?

Cobrar per cada instal·lació i no per les hores treballades presenta greus

/ ARIANA NALDA

“Ara estem units. Quan tornem a treballar, ho passaré malament”

Sílvia González, nou anys treballant a Cotronic (contracta de Telefónica)

/ ARIANA NALDA

inconvenients. No es paguen els desplaçaments, tot i que a vegades ens fan moure per tota la província o anar a buscar el material lluny de la zona on treballem. Si, quan vas a fer la visita a l'hora pactada, el client no hi és o bé diu que ha de marxar quan ja quasi has acabat, no cobres. Si hi ha incidències i has de tornar deu vegades al lloc per solucionar-les, tampoc. Pel que fa a les avaries, Telefónica paga un preu fix pel manteniment de les línies, per exemple, 3.000 euros per les 10.000 línies d'una central. Si hi ha una tempesta i se n'espantlen la meitat, no reps més retribució. D'altra banda, Telefónica marca certs *objectius*, com ara que les avaries es resolguin en una mitjana de menys de 24 hores. Si et passes de temps, et penalitzen o amenacen de retirar-te la subcontracta. A banda, Telefónica afirma que ha calculat que un 30% de les trucades per alertar d'avaries no corresponen a casos reals i tampoc les compten encara que ho siguin.

Això us obliga a treballar més hores?

Si per portar una central caldrien cinc persones, Telefónica en paga tres. Llavors, per complir les ràtios, ens obliguen a anar amb moltes presses... i ja veieu el perill que suposa això quan estem enfilats dalt d'una façana. Hem de treballar els diumenges, que són comptabilitzats com qualsevol altre dia, i fer fins a catorze hores diàries. Malgrat l'estrès, no podem permetre'ns cap petit error: Telefónica imposa multes per qualsevol cosa, com el fet que, al cable, li falti una grapa... Conec el cas d'un company que va haver de pagar 500 euros per no recordar al client que, si marxava el corrent, tampoc no li funcionaria internet. Envien auditors a les cases com a *mesura de qualitat* i fan preguntes capcioses al client per buscar alguna excusa. Si, al cap del mes, et falta un *router* perquè no l'has registrat bé o perquè hi ha hagut un error de la mateixa empresa, te'l cobren a 80 euros. Després, són tan amables d'oferir-te pagar les multes a terminis. Hi ha mesos que pots arribar a tenir uns ingressos negatius, és a dir, a haver de pagar per treballar. ◀

M. R.

@marcrude

El sector és principalment masculí. Com és que sou tan poques dones?

He tingut fins a set companyes. Al final, totes han abandonat. És dur, no ho aguanta qualsevol. Jo vaig entrar per Barcelona Activa, a través d'uns cursos. Per treure'ns el títol, havíem de fer uns dies d'aprenentatge amb alguna contracta. Jo els vaig fer amb cinc noies i, al final, a tres de nosaltres, ens van agafar. En un principi, teníem un contracte de quatre hores; al cap d'un any i mig, em van fer fixa. A una companya, la van acomiadar perquè la van ingressar arran d'un càncer. Altres van marxar abans. Una tenia tres criatures i no va aguantar. A la majoria de dones, no les han fet fora, sinó que han hagut de marxar.

Per què és tan dur treballar com a tècnica?

M'agrada la feina, agafar una escala... L'ofici tira, a mi m'encanta, però, treballant amb aquesta pressió, amb la tensió del dia a dia, de vegades veus que no hi arribes. A les sis, per exemple, surt el meu nen del col·legi. Si vaig tard a assistir un client perquè se m'allarga una instal·lació, ja no hi arribo. Però bé, fa anys que

em vaig plantar; jo compleixo les meves vuit hores, fins on puc. He de portar el nen a l'escola, no em puc atabalar perquè, si no, això és un no viure.

Com és que se us acumula tanta feina?

Hi ha companys que fan més hores, però a mi m'és impossible. Faig uns 130 punts al mes, depèn molt de com va cada jornada. Treballant vuit hores al dia, de dilluns a divendres, és impossible arribar als 175 punts que exigeix l'empresa. Si no tens disponibilitat total d'horari, aquí no et menges res. Arriben al punt d'enviar-te una carta per avisar-te que no has arribat als punts i et diuen: “Si vostè no s'esforça i no arriba a les ràtios, ens veurem obligats...”. En el meu cas, m'han donat una certa flexibilitat perquè sóc l'única dona que els queda. Però jo sempre em sento amb l'obligació d'arribar als punts que m'exigeixen perquè, si no, els els dec.

Treballar amb aquesta pressió ha de ser molt estressant...

Les meves vuit hores, les faig al màxim; no et pots aturar ni un moment. De tant en tant, et queda una hora morta o dues, però sempre estàs sola. T'organitzes la feina des del mòbil, a través d'una

pàgina web. Només passem per la seu de l'empresa a signar alguna cosa o a buscar material, cada dues setmanes. Abans podia prendre'm un cafè amb un company, però ara em veig tan limitada que no puc fer res. Aguanto la pressió de l'entorn, de les condicions de treball... Després, arribo a casa i penso: quina merda de vida que porto. És un cúmul de coses. Hi ha moments que penso: tant de bo em fotin fora ja perquè és un fàstic, una angonya permanent. Em plantejo deixar-ho.

Com són les relacions amb els companys?

És cert que hi ha hagut competitivitat, però, amb la vaga, hi ha més companyonia, més solidaritat. El problema és que, si demanes ajuda, és el company qui no arriba als punts que li exigeixen. Abans, els que treballaven voluntàriament els caps de setmana estaven més ben vistos; ara, ja no perquè també han participat de les vagues. La unitat és el que ens salva. En toquen un i tots estem allà. Ara que estem units, penso que, quan tornem a treballar, ho passaré malament un altre cop, tot el dia sola, sempre, a qualsevol lloc perdut. ◀

/ GORKA LEIZA

/ GORKA LEIZA

Cronologia d'una vaga silenciada

20 D'ABRIL

Arran d'un tall de trànsit, apareix el conflicte als grans mitjans de comunicació per primera vegada. Destaca la imatge de les escales de les vaguistes aixecades enmig de l'avinguda Diagonal. Manifestació al Portal de l'Àngel de Barcelona.

23 D'ABRIL

Les vaguistes reparteixen informació als principals punts de celebració de la Diada de Sant Jordi

1 DE MAIG

Xiulada als parlaments que van fer la UGT i CCOO a l'avinguda de la Catedral. El personal tècnic en vaga encapçala la manifestació anticapitalista de la tarda al centre de Barcelona. La lluita de la plantilla subcontractada de Telefónica es fa present a les manifestacions d'arreu dels Països Catalans i l'Estat espanyol.

6 DE MAIG

CCOO i UGT es reuneixen amb la patronal Confemetal i la CEOE. Després de l'encontre, els sindicats majoritaris anuncien el final de la vaga de dues hores diàries que proposaven. El comitè de vaga ho considera una pantomima i manté la vaga total i indefinida.

9 DE MAIG

Ocupació de la seu permanent del Congrés Mundial de Mòbils a Barcelona

11 DE MAIG

Els directius de Telefónica Kim Faura i Bruno Vilarasau es neguen a reconèixer el comitè de vaga com a interlocutor

12 DE MAIG

Manifestació al centre de Barcelona, que acaba a la seu del Departament de Treball, on el comitè de vaga es reuneix amb el director general de la demarcació provincial de la institució.

14 DE MAIG

La Inspecció de Treball convoca els representants legals de Telefónica i nou contractes en el marc d'una investigació sobre la vulneració del dret a vaga mitjançant la contractació temporal il·legal de personal instal·lador de fibra òptica i ADSL.

La censura dels mitjans i la desconvocatòria de CCOO i UGT no atura la vaga de Telefónica

La plantilla en vaga ocupa la seu permanent del Congrés Mundial de Mòbils a Barcelona

La plantilla de Telefonica-Movistar manté la vaga tot i que l'empresa refusa negociar

**La teva solidaritat,
la nostra força!**

Caixa de resistència
vaga tècnics Movistar Catalunya
ES 40-1491-0001-23-2130519024

